

ROBERT MARIĆ

SRETNA ĆE SE ZEMLJA ZVAT

Evo sam se vratio iz šume. Ma, ne, nije to što mislite, nije još počelo, a i kad počne, onda će slaba vajda biti i od šume, jer ili je izgorjelo ili je nabacano smeće.

I dok sam šetao tako, razmišljam kako je sretna ova zemlja, kako je sretan ovaj narod ove sretno zemlje. Mislim, vidiš kako su znali oni što su pjevali da će se sretna zemlja zvat. Što? Mislite da zajebajem! Ako ne vjerujete, pogledajte malo oko sebe, pa ćete vidjeti o čemu govorim. Kao prvo, ono najvažnije za svaku zemlju je jako solidno organizirano - kriminal, dakako, i tu nam mnogi mogu zavidjeti i pitati se kako tako jedna mala zemlja ima tako veliki kriminal, a opet tako zakonito skriven da se i ne vidi, kao da ga nema.

A narod sretan. Ne radi i sretan. Ne prima plaću i sretan. Umire sretan.

Veliki shopping centri niču iz dana u dan, ne zna se koliko ih ima po kvadratnom kilometru. Sve ogromni kompleksi puni manje vrijednosti, puni svega i svačega, od igle do heroi...pardon...do lokomotive.

I što se događa, svi, baš svi centri, pa i manji dućani, sve puno, krcato svaki dan, u svako doba dana. I nitko ne zije i blene, nego se kupuje, trpa se u kolica, nosi se, plaća se kešom, ali uglavnom karticama. Ali kupuje se. Nek je i minusima, al' nosi se.

A nitko nema za kruh. Nitko nije zaposlen. Ne primaju ni socijalnu pomoć. Ništa. Pa još k tomu voze se novi automobiliiii, da ti pamet stane, gomilaju se iz sata u sat, do ljeta doslovce neće biti mjesta za parking.

A autocesta, nova, od tko zna koliko milijardi dolara, i još se dograđuje, produžuje do Dubrovnika, pa most do Pelješca...

U kafićima se pije, loče, druži... Ma, divota. Bulji se u televizore od najmanje 70 cm (ne smiješ od srama imat manji), o najnovijim modelima mobitela da i ne govorim.

Ma, sve, svega ima, nema te Amerike, nema te Kanade, Njemačke, Islanda... Da su pametni, svi bi oni sa Zapada ekonomski emigrirali u ovu sretnu zemlju.

Nek samo dođu, primamo sve.